

Směrnice Rady 2008/71/ES
ze dne 20. listopadu 2000,
o identifikaci a evidování prasat

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 37 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu (1),

vzhledem k těmto důvodům:

-1

Směrnice Rady 92/102/EHS ze dne 27. listopadu 1992 o identifikaci a evidování zvířat (2) byla několikrát podstatně změněna (3). Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by měla být uvedená směrnice kodifikována.

-2

Podle čl. 3 odst. 1 písm. c) směrnice Rady 90/425/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu (4) musí být zvířata určená k obchodu uvnitř Společenství identifikována v souladu s požadavky předpisů Společenství a evidována tak, aby bylo možné zjistit provoz, středisko nebo organizaci původu či přechodného ustájení. Tyto identifikační a evidenční systémy musely být před 1. lednem 1993 rozšířeny na přesuny zvířat na území každého členského státu.

-3

Podle článku 14 směrnice Rady 91/496/EHS ze dne 15. července 1991, kterou se stanoví zásady organizace veterinárních kontrol zvířat dovážených do Společenství ze třetích zemí (5), musí být identifikace a evidování zvířat, jak je stanoví čl. 3 odst. 1 písm. c) směrnice 90/425/EHS, s výjimkou zvířat určených k porážce a evidovaných koňovitých, uskutečněny po provedení zmíněných kontrol.

-4

Pro správné uplatňování této směrnice je nutné zajistit rychlou a účinnou výměnu informací mezi členskými státy. Byly přijaty předpisy Společenství, jednak nařízení Rady (ES) č. 515/97 ze dne 13. března 1997 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění správného uplatňování celních a zemědělských právních předpisů (6), jednak směrnice Rady 89/608/EHS ze dne 21. listopadu 1989 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění správného uplatňování veterinárních a zootechnických předpisů (7).

-5

Držitelé zvířat by měli vést aktuální evidenci o zvířatech, která se nacházejí v jejich provozu. Osoby účastníci se obchodu se zvířaty by měly uchovávat záznamy o svých operacích. Příslušný orgán by měl mít na požádání přístup k těmto záznamům.

-6

Zvířata by měla být identifikovatelná, aby bylo možné rychle a přesně zpětně zjistit přesuny zvířat. Rozhodnutí o typu jejich značky je vhodné odložit na pozdější dobu a do tohoto rozhodnutí ponechat v platnosti vnitrostátní identifikační systémy omezené na vnitrostátní na trh.

-7

Je vhodné stanovit možnost odchylek od požadavků na značení zvířat, která jsou odesílána z provozu přímo na jatky. Přesto by měla být zvířata ve všech případech identifikovatelná do té míry, aby mohl být zjištěn provoz jejich původu.

-8

Je vhodné předpokládat možnost odchylek od povinnosti evidování pro držitele zvířat držených k osobní potřebě a počítat s některými zvláštními případy způsobů vedení evidence.

-9

Zvířatům, jejichž značka se stala nečitelnou nebo byla ztracena, by měla být přidělena nová značka, která umožňuje zjistit návaznost na původní značku.

-10

Touto směrnicí by neměly být dotčeny podmínky stanovené v rozhodnutí Komise 89/153/EHS ze dne 13. února 1989 o vztahu mezi odebranými vzorky pro vyšetření na rezidua a zvířaty a provozy, z nichž zvířata pocházejí (8), ani žádná prováděcí pravidla stanovená v souladu se směrnicí 91/496/EHS.

-11

Je vhodné stanovit řídicí postup pro přijímání veškerých opatření nezbytných k provádění této směrnice.

-12

Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení uvedených směrnic ve vnitrostátním právu stanovených v části B přílohy I,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Tato směrnice stanoví minimální požadavky na identifikaci a evidování prasat, aniž jsou dotčeny podrobnější předpisy Společenství, které mohou být zavedeny za účelem eradikace nebo tlumení nákaz.

Jejím použitím nejsou dotčena rozhodnutí 89/153/EHS a prováděcí předpisy ke směrnici 91/496/EHS.

Článek 2

Pro účely této směrnice se rozumí:

a)

zvířetem všechna zvířata z čeledi prasatovitých (Suidae) kromě divokých prasat ve smyslu čl. 2 písm. b) směrnice Rady 2001/89/ES ze dne 23. října 2001 o opatřeních Společenství pro tlumení klasického moru prasat (9);

b)

provozem jakékoliv zařízení, stavba nebo v případě chovu pod širým nebem místo, kde jsou zvířata držena, chována nebo kde se s nimi zachází;

c)

držitelem jakákoliv fyzická nebo právnická osoba odpovědná za zvířata, a to i dočasně;

d)

příslušný orgánemým ústřední orgán členského státu příslušný k provádění veterinárních kontrol nebo jakýkoliv jiný orgán, na který je tato pravomoc přenesena pro účely této směrnice;

e)

obchodem obchod ve smyslu čl. 2 bodu 3 směrnice 90/425/EHS.

Článek 3

1. Členské státy zajistí, aby

a)

měl příslušný orgán k dispozici aktuální seznam všech provozů nacházejících se na jejich území, jež drží zvířata, na něž se vztahuje tato směrnice, s údaji o držitelích těchto zvířat; tyto provozy musí být vedeny na uvedeném seznamu ještě tři roky po ukončení chovu zvířat. V tomto seznamu musí být rovněž uvedena značka nebo značky používané pro identifikaci provozu v souladu s čl. 5 odst. 2 prvním pododstavcem a s článkem 8;

b)

měly Komise a příslušný orgán přístup ke všem informacím získaným na základě této směrnice.

2. Členské státy mohou být postupem podle článku 18 směrnice 90/425/EHS oprávněny vyloučit ze seznamu uvedeného v odst. 1 písm. a) tohoto článku fyzické osoby, které mají v držení jedno zvíře, jež je určeno pro jejich vlastní použití nebo spotřebu, nebo vzít v úvahu zvláštní okolnosti, pokud je toto zvíře před každým přesunem podrobeno kontrolám stanoveným touto směrnicí.

Článek 4

1. Členské státy zajistí, aby každý držitel, který se nachází v seznamu uvedeném v čl. 3 odst. 1 písm. a), vedl evidenci o počtu zvířat, která se nacházejí v jeho provozu.

Tato evidence musí obsahovat aktualizovaný výkaz přesunů (s uvedením počtu zvířat při každém vstupu a výstupu), alespoň na základě celkových změn stavu s upřesněním původu nebo určení zvířat a s uvedením dne přesunu.

V každém případě musí být uvedena identifikační značka přidělená v souladu s články 5 a 8.

V případě čistokrevných prasat a hybridů zapsaných v plemenné knize v souladu se směrnicí Rady 88/661/EHS ze dne 19. prosince 1988 o zootechnických normách pro plemenná prasata (10) může být postupem podle článku 18 směrnice 90/425/EHS uznán evidenční systém založený na individuální identifikaci zvířat, pokud poskytuje záruky rovnocenné těm, které poskytuje evidence.

2. Členské státy rovněž zajistí, aby
a)

každý držitel zvířat poskytl příslušnému orgánu na jeho žádost veškeré informace o původu, identifikaci a případně o místě určení zvířat, která vlastní, drží, přepravuje, s nimiž obchoduje nebo je poráží;

b)

každý držitel zvířat, jež mají být přemístěna z trhu nebo na trh nebo ze sběrného střediska nebo do sběrného střediska, předložil hospodářskému subjektu, který je na trhu nebo ve sběrném středisku dočasným držitelem těchto zvířat, doklad obsahující podrobné údaje o dotyčných zvířatech.

Tento hospodářský subjekt může doklady obdržené v souladu s prvním pododstavcem použít pro splnění povinností uvedených v třetím pododstavci odstavce 1;

c)

evidence a informace byly k dispozici v provozu a byly předloženy příslušnému orgánu na jeho žádost, a to po dobu nejméně tří let, již určí příslušný orgán.

Článek 5

1. Členské státy zajistí, aby byly dodržovány tyto obecné zásady:

a)

identifikačními značkami musí být zvířata označena dříve, než opustí provoz, ve kterém se narodila;

b)

žádná značka nesmí být odebrána nebo nahrazena bez schválení příslušného orgánu.

Když se značka stane nečitelnou nebo dojde k její ztrátě, označí se zvíře novou značkou v souladu s tímto článkem;

c)

držitel musí zapsat každou novou značku do evidence uvedené v článku 4 tak, aby byla zřejmá její souvislost se značkou přidělenou dříve.

2. Zvířata musí být označena co nejdříve a v každém případě před opuštěním provozu, a to pomocí ušní značky nebo tetování, které umožňují zjistit provoz, z něhož pocházejí, a provést zápis do seznamu uvedeného v čl. 3 odst. 1 písm. a), přičemž ve veškerých průvodních dokladech musí být tato značka uvedena.

Odchylně od čl. 3 odst. 1 písm. c) druhého pododstavce směrnice 90/425/EHS mohou členské státy používat své vnitrostátní systémy pro přesuny zvířat na svém území. Tyto systémy musí umožnit identifikaci provozu, odkud byla zvířata přesunuta, a provozu, kde se narodila. Členské státy uvědomí Komisi o systémech, jež hodlají pro tento účel zavést. Postupem podle článku 18 směrnice 90/425/EHS může být členský stát požádán, aby změnil svůj systém, pokud nesplňuje uvedený požadavek.

Zvířata, jež jsou označena dočasnou identifikační značkou zásilky, musí být během přesunu doprovázena dokladem umožňujícím určit jejich původ, majitele, místo nakládky a místo určení.

Článek 6

1. Jestliže se příslušný orgán členského státu určení rozhodne nadále nepoužívat identifikační značku, která byla zvířeti přidělena v provozu jeho původu, hradí všechny náklady spojené se záměnou značky tento orgán. Jestliže byla značka takto nahrazena, musí být zajištěna návaznost mezi identifikací přidělenou příslušným orgánem odesílajícího členského státu a novou identifikací přidělenou příslušným orgánem členského státu určení. Tato návaznost musí být vyznačena v evidenci uvedené v článku 4.

Možnosti uvedené v prvním pododstavci nelze využít v případě zvířat určených na jatky, která jsou dovážena v souladu s článkem 8 a nejsou opatřena novou značkou v souladu s článkem 5.

2. Jestliže jsou zvířata předmětem obchodu, může se příslušný orgán členského státu určení za účelem použití článku 5 směrnice 90/425/EHS odvolat na článek 4 směrnice 89/608/EHS, aby získal informace o zvířatech, jejich stádu původu a jejich případném přesunu.

Článek 7

Členské státy zajistí, aby veškeré informace o přesunech zvířat, jež nejsou provázeny osvědčením nebo dokladem vyžadovaným veterinárními nebo zootechnickými předpisy, byly uchovány nejméně po dobu stanovenou příslušným orgánem a poskytnuty příslušnému orgánu, jestliže o ně požádá.

Článek 8

Každé zvíře dovezené ze třetí země, které úspěšně projde kontrolami stanovenými ve směrnici 91/496/EHS a které zůstává na území Společenství, musí být identifikováno pomocí značky, jež je v souladu s článkem 5 této směrnice, do 30 dnů po provedení uvedených kontrol a v každém případě před přesunem, kromě případu, kdy místem určení jsou jatky umístěné na území, jež je v působnosti orgánu příslušného pro veterinární kontroly, a kdy je zvíře do 30 dnů skutečně poraženo.

Musí být stanovena návaznost mezi identifikací uskutečněnou třetí zemí a identifikací přidělenou členským státem určení. Návaznost musí být vyznačena v evidenci uvedené v článku 4.

Článek 9

Členské státy přijmou nezbytná správní nebo trestněprávní opatření k postihování veškerých porušení veterinárních předpisů Společenství, jakmile je zjištěno, že značení či identifikace zvířat nebo vedení evidence uvedené v článku 4 není vykonáváno v souladu s požadavky této směrnice.

Článek 10

Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 11

Směrnice 92/102/EHS ve znění aktů uvedených v části A přílohy I se zrušuje, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení uvedených směrnic ve vnitrostátním právu stanovených v části B přílohy I.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou uvedenou v příloze II.

Článek 12

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 13

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 15. července 2008.

Za Radu

předseda

M. BARNIER

- (1) Stanovisko ze dne 11. března 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).
- (2) Úř. věst. L 355, 5.12.1992, s. 32. Směrnice naposledy pozměněná nařízením (ES) č. 21/2004 (Úř. věst. L 5, 9.1.2004, s. 8).
- (3) Viz příloha I část A.
- (4) Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 29. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/33/ES (Úř. věst. L 315, 19.11.2002, s. 14).
- (5) Úř. věst. L 268, 24.9.1991, s. 56. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2006/104/ES (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 352).
- (6) Úř. věst. L 82, 22.3.1997, s. 1. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 807/2003 (Úř. věst. L 122, 16.5.2003, s. 36).
- (7) Úř. věst. L 351, 2.12.1989, s. 34.
- (8) Úř. věst. L 59, 2.3.1989, s. 33.
- (9) Úř. věst. L 316, 1.12.2001, s. 5. Směrnice naposledy pozměněná rozhodnutím Komise 2007/729/ES (Úř. věst. L 294, 13.11.2007, s. 26).
- (10) Úř. věst. L 382, 31.12.1988, s. 36. Směrnice naposledy pozměněná nařízením (ES) č. 806/2003 (Úř. věst. L 122, 16.5.2003, s. 1).

PŘÍLOHA I

ČÁST A

Zrušená směrnice a seznam jejích následných změn

(uvedený v článku 11)

Směrnice Rady 92/102/EHS

(Úř. věst. L 355, 5.12.1992, s. 32)

Bod V.E.I.4.6. přílohy I aktu o přistoupení z roku 1994

(Úř. věst. C 241, 29.8.1994, s. 21)

Nařízení Rady (ES) č. 21/2004

(Úř. věst. L 5, 9.1.2004, s. 8)

Pouze článek 15

ČÁST B

Lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu

(uvedené v článku 11)

Směrnice

Lhůta pro provedení (1)

92/102/EHS

31.12.1993 (2)

31.12.1995 (3)

(1) Stanovením lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu na 1. leden 1994 není dotčeno zrušení veterinárních hraničních kontrol podle směrnice 90/425/EHS (viz článek 11 odstavec 3 směrnice 92/102/EHS).

(2) V oblasti požadavků, které se vztahují na prasata (viz čl. 11 odst. 1 první odrážka směrnice 92/102/EHS).

(3) Pro Finsko, v oblasti požadavků, které se vztahují na hovězí dobytek, prasata, ovce a kozy (viz čl. 11 odst. 1 druhá odrážka směrnice 92/102/EHS).

PŘÍLOHA II

SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 92/102/EHS

Tato směrnice

Články 1, 2 a 3

Články 1, 2 a 3

Čl. 4 odst. 1 písm. a)

Čl. 4 odst. 1

Čl. 4 odst. 2

—

Čl. 4 odst. 3

Čl. 4 odst. 2

Čl. 5 odst. 1 písm. a), b) a c)

Čl. 5 odst. 1 písm. a), b) a c)

Čl. 5 odst. 1 písm. d)

—

Čl. 5 odst. 3

Čl. 5 odst. 2

Články 6 až 9

Články 6 až 9

Článek 10

—

Čl. 11 odst. 1

—

Čl. 11 odst. 2

Článek 10

Čl. 11 odst. 3

—

—

Článek 11

—

Článek 12

Článek 12

Článek 13

—

Příloha I

—

Příloha II